Pentru viață

nr. 14
2025

Fiecare om contează

Magdalena Rusu: viața campioanei olimpice a avut un început surprinzător

Misiune

Credem în respectarea dreptului la viață al tuturor oamenilor din momentul concepției și până la moartea naturală și considerăm că, prin sprijinul acordat mamei și copilului, se pot forma tineri responsabili pentru familie și societate.

Site-uri pro-viață

rolifenews.ro
studentipentruviata.ro
romaniapentruviata.ro
marsulpentruviata.ro
femeifericite.com
avorturiregretate.com
melodiipentruviata.ro
poeziipentruviata.ro
poeziipentruviata.ro
liveaction.org/news
lifenews.com
https://lozierinstitute.org/
https://afterabortion.org/

Centre care oferă ajutor

ALBA IULIA
Centrul Iochebed
Bd. Transilvaniei, bl. 54, ap. 24
Tel: 0358.401.487
centruliochebed@gmail.com
www.ccalba.ro

BAIA MARE
Centrul de consiliere „Picioruşe Little feet"
Str. George Coşbuc bl. 34, ap. 20, Et. 3
Baia Mare, Jud. Maramureş
Tel: 004.0362.800.770 / 004.0737.177.277
picioruse.littlefeet@gmail.com

CHIŞINĂU
Misiunea Socială Diaconia
Str. Criuleni 22 (Cart. Poşta Veche)
Tel: (+373 22) 46-32-28, (+373 22) 46-32-31, (+373 22) 46-32-34
E-mail: office@diaconia.md
Centrul de consiliere și sprijin „Sfânta Elisabeta"
Str. București, 59, Sc. 1, Et. 3, Chișinău
Tel: +373 781 27 007
centrulelisabeta@gmail.com

HUNEDOARA
Asociația M.A.M.A. Hunedoara
Str. George Enescu, nr. 12, Bl. 108, Sc. A, Ap. 4
Tel: 0354.416.911
mama_miriam_hd@yahoo.com

RĂDĂUȚI
Centrul „Elena"
Str. Călărași nr.10A, Rădăuți, Suceava
Tel: 0755.050.005
Email: contact@centru-elena.ro

SUCEAVA
Centrul Iochebed
Str. Curtea Domnească, nr. 1, bl. 14, Sc. B, Ap. 2
Tel: 0230.523.380
iochebedsv@fidel.ro
www.centruliochebedsv.ro

VALEA PLOPULUI
Centrul Social Pro-Vita al Parohiei Valea Plopului
Sat Valea Plopului, jud. Prahova
Tel: 0745.223.663
asociatiaprovita@gmail.com

ARAD
Asociația M.A.M.A. Arad
Calea Romanilor, nr. 4-8, bl. K2, sc. A, ap. 1, Arad
Tel: 0257.211.041, 0751.873.397
mamaarad@yahoo.com
www.ma-mi.org

BACĂU
Centrul de consiliere şi sprijin pentru copii şi părinţi „Buna Vestire" – Hârja
Str. Nemirei 174, Hârja, comuna Oituz, jud. Bacău
0752.270.375

CRAIOVA
Centrul Sfânta Ana
Str. Madona Dudu 37, Craiova
0734 335 863

CONSTANȚA
Biroul de consiliere și informare „Sfinții Părinți Ioachim și Ana"
Așezământul Vasiliada al Parohiei „Sf. Vasile cel Mare"
Str. Ion Neculce nr. 2G
0731365614 sau 0772221186
Așezământul Sf. Cuv. Arsenie cel Mare – Centru Maternal
Bulevardul Victoriei 17, Techirghiol
0723 999 296

IAȘI
Centrul Praesidio pentru femeile însărcinate aflate în dificultate
www.provitaiasi.ro
Tel Verde: 0800 800 116
Centrul Maternal „Sf. Elena"
Casa Vieții
Str. Mestecăniș, nr. 25, Valea Lupului
0754.631. 385
birou@centrulmaternal.ro

RÂMNICU VÂLCEA
Centrul de Consiliere și Informare „Doamna Maria Brâncoveanu"
Str. Scuarul Mircea cel Bătrân, Nr. 1, Râmnicu Vâlcea
Tel: 0734.207.681

ARGEȘ
Centru de sprijin și consiliere pentru femeile aflate în criză de sarcină
Parohia Sfântul Nicolae Pitești
Denis Toma - Coordonator Program
0721 217 154
Str. Depozitelor, 5D
Pitești, Jud. Argeș

BRAȘOV
Fundația Iochebed
B-dul Griviței, nr. 61, Bl. 46, Sc. B, Apt. 1, Brașov
Tel: 0368.449.283
iochebedbv@gmail.com
www.ma-mi.org

CLUJ-NAPOCA
Clinica Pro Vita
Str. Teodor Mihali nr. 38-40
Tel: 0264.431.891, 0748.127.021
provitacluj@gmail.ro
www.clinicaprovita.ro

DEJ
Centrul de consiliere „M.A.M.A."
Str. 1 mai, nr. 13, Dej
Tel: 0364.410.139
centrulmamadej@gmail.com
https://www.facebook.com/pg/centruldeconsilieremamadej

ORADEA
Centrul de Informare și Consiliere „Puls"
Str. Aurel Lazăr, nr. 4A, ap. 8
Tel: 0359.800.665, 0755.206.787
centrulpuls@yahoo.com
www.centrulpuls.ro

SIGHIŞOARA
Casa Vieţii
Str. Tache Ionescu, nr. 10
Tel: 0744.405.250
casavietiioffice@gmail.com
Program de funcționare: Marțea și Joia

TÂRGU MUREȘ
Asociația GIO
Calea Sighișoarei nr. 9, ap. 5, Târgu Mureș
0751 235 460
contact@asociatiagio.ro

BUCUREŞTI
Centrele ROUA - Centrul de consiliere și sprijin pentru părinți și copii „Sfânta Alexandra Împărăteasa"
Victoria Business Center Tronson 5, Bloc D1, Et. 2, Calea Victoriei 155, București
Tel: *8282
sarcina@centreleroua.ro
Centrele ROUA - Centrul de consiliere și informare „Sfânta Împărătească Elena"
Bd. Basarabia nr. 28 A, et. 3, Sector 2.
Tel: *8282
sarcina@centreleroua.ro
Asociația LifeCall
0788.102.701
adelina.fronea@lifecall.ro

GIURGIU
Așezământul social destinat victimelor violenței domestice „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil"
Comuna Slobozia, jud. Giurgiu
Tel: 0769.683.407

PLOIEȘTI
Asociația „Minunea vieții"
0373 808 900
asociatiaminuneavietii.ro

SIGHIŞOARA
Casa Vieţii
Str. Tache Ionescu, nr. 10
Tel: 0744.405.250
casavietiioffice@gmail.com
Program de funcționare: Marțea și Joia

TIMIŞOARA
Fundaţia Estera
Str. Timotei Cipariu, nr. 3
Tel: 0256.492.862, fax 0356.809.205
fundatia.estera@gmail.com
Asociația Darul Vieții
Str. Gheorghe Doja Nr.25A
0721-335704

Studenți pentru Viață

0757.517.136
www.studentipentruviata.ro
studentipentruviata@gmail.com
Facebook.com/studentipentruviata

Cod Fiscal: 31835630
Cont: RO25BTRLRONCRT0V17367901 - RON
Agenția Lipscani, București

ROMÂNIA pentru VIAȚĂ

0751.859.467
www.romaniapentruviata.ro
contact@romaniapentruviata.ro
Facebook.com/romaniapentruviata

Cod Fiscal: 41210611
Cont: RO88RNCB0082163895060001 RON

ISSN: 2392 – 6821

Revista poate fi citită și online pe site-urile studentipentruviata.ro și romaniapentruviata.ro.

Teodora Diana Paul

Președinte
Asociația Studenți
pentru viață București

Fiecare om contează: pentru el, pentru ceilalți, pentru Dumnezeu

Tema de anul acesta a **Marșului pentru Viață, „Fiecare om contează”**, subliniază impactul pe care fiecare persoană îl poate avea asupra altora. **Fiecare om contează pentru cel de lângă el.** Iar acest adevăr este cu atât mai evident atunci când cel de lângă noi este cel mai vulnerabil: **copilul nenăscut**.

Sprijinul pentru mamă contează.
Iar sprijinul pentru mamă înseamnă sprijin pentru copil.

1. Ce am învățat de la Mel Robbins, TEDx San Francisco 2011

Mel Robbins afirmă că probabilitatea ca fiecare dintre noi să existăm, cu identitatea noastră distinctă, este de **1 din 400 de trilioane** (o estimare susținută și de alte surse). Cu alte cuvinte, este aproape un miracol că suntem aici.

Te-ai gândit vreodată: de ce exist?

Pentru a ilustra acest lucru, ne putem imagina următoarea scenă: pe fundul#unui ocean imens trăiește o broască X. Dintr-o poziție necunoscută, arunci la întâmplare un colac de salvare pe suprafața apei. Probabilitatea ca acea broască să iasă exact prin colac este infimă.

Totuși, existăm!

Această unicitate nu începe la 18 ani, la 14 ani sau la naștere. Ea ne definește din momentul concepției, când primim un ADN unic, un cod care nu se va mai repeta niciodată în istorie. De atunci începem să ne dezvoltăm, să ne conturăm personalitatea, să ne trăim viața.

De aceea, este infinit de nedrept să i se anuleze cuiva dreptul la viață. Indiferent dacă se află în primele ore, zile sau luni după concepție. **Fiecare om contează.**

2. Nu este nedrept doar pentru el

Nu este nedrept doar pentru copilul nenăscut. Este nedrept pentru toți cei care l-ar fi cunoscut, pentru cei cu care ar fi interacționat, pentru cei pe care i-ar fi ajutat și bucurat.

Gândește-te la oamenii care ți-au influențat viața: frați, surori, prieteni, profesori. Ce ar fi fost dacă ei nu ar fi existat? La fel, când cineva și-a pierdut viața înainte de a se naște, cei din jur nu vor mai avea parte de prezența lui. **Iar cei care pierd primii sunt chiar părinții...**

3. Lecții practice de la Mel Robbins

Din prezentarea lui Mel Robbins, am mai reținut câteva idei esențiale:

Așteptarea motivației poate împiedica acțiunea. Uneori, evităm schimbările pentru că vrem să rămânem în zona de confort. Dar nu trebuie să așteptăm să ne „simțim pregătiți” pentru a acționa. Motivația vine în urma acțiunii, nu încă invers.

Micile schimbări contează. Nu trebuie să facem transformări uriașe peste noapte. Schimbările mărunte, făcute constant, produc rezultate mari în timp.

Regula celor 5 secunde. Când ai o idee bună sau vrei să faci ceva important, numără 5-4-3-2-1 și acționează imediat, înainte ca mintea să găsească scuze.

4. Call to action

Fiecare om, născut sau nenăscut, contează.
Fiecare dintre noi poate face ceva care contează pentru cei mai vulnerabili.
Fiecare faptă contează.
Fiecare vorbă contează.
Fiecare gând sau rugăciune contează.

Acționează. Vorbește. Gândește. Roagă-te **pentru viață.**
Exist pentru că contez pentru alții și pentru Dumnezeu. Exist pentru că alții contează pentru mine.

Marșul pentru viață în lume

2024-2025

Primul Marș pentru viață din lume a fost organizat la Washington, D.C., în 22 ianuarie 1974, după deciziile Roe v. Wade și Doe v. Bolton din 22 ianuarie 1973 ale Curții Supreme, care au obligat toate statele americane să permită avortul la cerere și practic pe toată durata sarcinii. În 24 iunie 2022, Curtea Supremă a emis hotărârea în cazul Dobbs v. Jackson Women's Health Organization, prin care a redat statelor componente SUA dreptul să legifereze avortul la nivel de stat. De atunci, din ce în ce mai multe țări s-au confruntat cu legalizarea avortului la cerere, ceea ce a determinat oameni, grupuri sau organizații să organizeze la nivel național Marșul pentru viață.

Marșul pentru viață Italia

22 iunie 2024, 30.000 de participanți

March for life Washington

24 ianuarie 2025, peste 100.000 de participanți

Marșul pentru viață Paris

19 ianuarie 2025, 15.000 de participanți

Lila Rose, Președinta Live Action

Nu uitați, știința este de partea noastră. Legea naturală este de partea noastră. Adevărul este de partea noastră. Trebuie doar să avem curajul să spunem adevărul cu dragoste. Curajul este contagios.

Dr. Catherine Wheeler, medic Obstetrică-Ginecologie

Pacientele mele mi-au spus întotdeauna adevărul despre avort, mi-au povestit despre cum avortul le-a dăunat, despre regretul lor, se plângeau la mine despre avorturile lor. Dar când am consultat literatura de specialitate, fiind acum cineva care credea în Dumnezeu și cunoștea ororile avortului, am descoperit că, în mod tragic, aceasta mă mințise. Dar pacientele mele mi-au spus adevărul.

Philippe de Villiers, fondator al Puy du Fou și fost ministru

În jurul vostru, oamenii vor spune uneori: sunteți întârziați, sunteți înapoiați, sunteți ultimii mohicani ai moralității de ieri. Dar eu vă spun: voi sunteți avangarda. Voi sunteți marșul anticipării. Voi sunteți deschizătorii de drumuri, voi sunteți înaintea jocului. Iar cei mai tineri dintre voi își vor spune peste 20 de ani, peste 30 de ani: noi am fost acolo.

Marșul pentru viață Praga

6 aprilie 2024
10.000 de participanți

Radim Ucháč, președintele mișcării pro-viață din Cehia

Considerăm că fiecare avort este o tragedie, așa că oferim asistență individuală specifică femeilor și familiilor care doresc să dea o șansă copilului lor nenăscut. În același timp, propunem politicienilor măsuri concrete și eficiente de îmbunătățire a mediului social pentru adoptarea copilului conceput.

Claire Culwell, supraviețuitoare a avortului

Când oamenii vorbesc despre drepturile femeilor, uită ceva foarte important. Știți, și eu știu că eu nu făceam parte din corpul mamei mele naturale. Am fost o ființă umană separată în corpul mamei mele biologice, iar când vă uitați la fața mea, o vedeți și pe sora mea geamănă, copilul avortat, pentru care merită să mărșăluim și pentru care merită să luptăm astăzi.

Ivan Ćaleta, coordonatorul MPV Vinkovci

Suntem adunați în jurul faptului științific că viața umană începe la concepție. Pe parcursul primelor 9 luni de viață, un copil are nevoie în mod special de dragostea și protecția unei mame, iar o mamă are nevoie de protecția și ajutorul tatălui copilului și de protecția noastră, a tuturor, a întregii societăți.

Marșul pentru viață Canada

9 mai 2024

Nathalia Comrie descrie sindromul post-avort

La clinica de avort, mi s-a spus că, după avort, totul va reveni la cum era înainte. Ca și cum sarcina și avortul și toate traumele din jurul lui nu s-ar fi întâmplat niciodată. Toate astea au fost o minciună. Imediat după avort, am simțit că o parte din mine mi-a părăsit corpul, ca și cum o parte din mine ar fi murit și am rămas cu o gaură în suflet.

Marșul pentru viață Dublin

6 mai 2024

Calum Miller, medic, cercetător și profesor de filosofie la Universitatea Oxford

Dacă pierdeți sufletul medicinei și o transformați într-o profesie care ia viața, dacă îi răpiți conștiința prin eliminarea celor care își ascultă conștiința, toți veți fi în pericol. Acesta este tipul de sistem de sănătate care doriți să aibă grijă de dumneavoastră când veți fi slabi și vulnerabili?

Marșul pentru viață Viena

5 octombrie 2024
2.000 de participanți

Ludwig Brühl, parte din echipa de organizare a MPV

A fi pro-viață înseamnă a avea o viziune: Putem fi cu adevărat o generație pro-viață! O lume în care am înțeles ceva fundamental: copiii sunt viitorul nostru. O lume care are grijă de cei slabi și care nu ucide copii nevinovați. O lume în care domnește pacea - care începe în pântecele mamei. În care oamenii se ajută reciproc și în care niciunei ființe umană nu trebuie să i se ia viața.

Marșul pentru viață Slovacia

22 septembrie 2024, 40.000 de participanți

Patrik Daniška, organizatoarea MPV Slovacia

Dacă iubim pe cineva, vrem ca acea persoană să fie ocrotită.

Marșul pentru viață Berlin

21 septembrie 2024, 4.000 de participanți

Purtătorul de cuvânt al MPV Berlin

Credem că fiecare viață umană începe la concepție și merită protecție necondiționată. (...) Pledăm pentru iubire și responsabilitate în locul avortului.

Marșul pentru viață München

13 aprilie 2024
6.000 de participanți

Silja Fichtner, organizatoare a MPV Munchen

Vom continua până când avortul nu va mai fi necesar în întreaga lume.

Marșul pentru viață 2025
Comunicat
Fiecare om contează

Sâmbătă, 29 martie 2025, în cadrul și la finalul campaniei „Luna pentru viață 2025”, va avea loc a cincisprezecea ediție a Marșului pentru Viață, eveniment care se desfășoară în București și în peste o mie de localități din România și Republica Moldova.

În Luna pentru Viață 2025 se organizează activități de informare, formare și caritabile pro-viață la nivel național, tema evenimentului din acest an fiind „Fiecare om contează”.

Pentru noi, „fiecare om contează” înseamnă:

Viața fiecărui copil contează

Experiența ne arată că viața fiecărui copil contează: pentru el, pentru cei apropiați ai lui, dar și pentru lumea întreagă.

Fiecare copil aduce în lume darurile sale unice și oferă celorlalți posibilitatea relației cu el și lucrarea sa unice.

Viața fiecărui copil are o valoare infinită încă din momentul concepției, iar nașterea copilului este primul pas major ca el să-și poată dezvolta și împlini potențialul în această lume.

Sprijinul fiecărui om contează pentru viața și binele unui copil

Sprijinul personal, social, instituțional și spiritual oferit femeii în criză de sarcină și copilului nenăscut poate rezolva problemele concrete care au generat criza.

Sprijinul exterior redă speranța femeii însărcinate aflate în dificultate și încrederea ei în societate.

Sprijinul nu trebuie să înceapă doar de la naștere și nu trebuie să se termine după naștere, ci e nevoie de el pe toată durata vieții omului, de la concepție și până la moarte naturală. Grija față de cel de lângă noi e nevoie să fie constantă, pentru că fiecare om are nevoie de sprijin în momente diferite ale vieții.

Sprijinul celor în nevoi întărește pe cel care îl acordă, prin punerea lui în comuniune cu ceilalți și îl ajută să iasă din egoism, accentuând caracterul infinit și spiritual al său și capacitatea de a trăi în comuniune cu ceilalți.

O femeie în dificultate poate fi susținută de multiple persoane, cu diferite roluri și statut; implicarea fiecărei contează:

- implicarea celor apropiați: tatăl copilului, familia, prietenii;
- implicarea profesioniștilor competenți: medici, asistenți sociali, psihologi și toți
- cei care pot face ceva pentru a le fi alături;
- implicarea autorităților și actorilor politici: au responsabilitatea de a înțelege problemele cu care se confruntă femeile însărcinate și mamele și de a construi politici de sprijin.

tema

Tema acestei ediții a Marșului pentru Viață a fost inspirată de mărturia Magdalenei Rusu, campioană olimpică la canotaj la Jocurile Olimpice de la Paris, 2024.

Povestea ei reflectă curajul și încrederea în viață: când a aflat că este însărcinată, mama sa avea deja o fiică de 20 de ani care era, de asemenea, însărcinată. La 40 de ani, mama Magdalenei se confrunta cu teama de a fi judecată de societate pentru decizia de a aduce pe lume un copil. În această perioadă dificilă, sprijinul necondiționat al Alinei Păun, sora mai mare a Magdalenei, a fost esențial. „Eu am încurajat-o pe mama să păstreze copilul. Avea 40 de ani, o vârstă considerată avansată, și se simțea rușinată. I-am spus: «Nu ai de ce să-ți fie rușine să aduci un copil pe lume». A spus: «Dacă mă ajuți și tu, merg înainte».”

viziunea

O lume în care fiecare viață este celebrată, prețuită și protejată din momentul concepției.
O lume în care femeile însărcinate sunt respectate, ocrotite și sprijinite.
O lume în care copilul și familia care îl crește sunt ocrotiți de societate.

Viziunea pe care o urmăm:

Mesajul nostru se adresează întregii societăți, de aceea demersul nostru este apolitic, neconfesional și nu susține nicio formă de ostracizare a femeilor.

Suntem martorii lipsei de informare și educație integrală a tinerilor. De aceea, ne concentrăm eforturile pentru educația generației tinere, pregătindu-i să ia decizii informate.

Credem cu tărie că educația și informarea corectă sunt cele mai puternice mijloace cu care putem milita pentru construirea unei societăți civilizate, care respectă fiecare om.

Știm că numai prin conlucrare și colaborare putem avea impact solid în societate. Nu milităm pentru interzicerea legală a avortului. În schimb, încurajăm respectarea acestui drept fundamental: aducerea pe lume a fiecărei ființe umane, a persoanei care se zămislește într-o altă persoană, oferind sprijin femeii însărcinate, potențial aflată într-o situație fragilă și dificilă. Respectul față de viață, în orice stadiu, este esența dezvoltării armonioase a societății umane.

Milităm pentru creșterea responsabilității față de viață prin sprijinul pentru mamă și copil.

Construim conștientizarea existenței vieții copilului nenăscut.

organizarea

Evenimentele din cadrul Lunii pentru Viață

În luna martie, vor avea loc numeroase activități pro-viață, printre care:
- Evenimente de informare și educație;
- Campanii de sprijin pentru femei însărcinate aflate în dificultate;
- Acțiuni caritabile și de voluntariat;
- Evenimente artistice și culturale care să promoveze respectul pentru viață
- Prezentări și articole în publicații.

Organizatori și parteneri

Marșul pentru Viață 2025 este organizat la nivel național de către asociații și voluntari locali. În București, evenimentul este organizat de Asociația „Studenți pentru Viață” și Asociația „România pentru Viață”, cu sprijinul unor parteneri instituționali și organizații neguvernamentale dedicate sprijinirii femeilor și familiilor aflate în dificultate.

Statistici despre viață

În România, în perioada 1958-2023, statisticile instituțiilor de stat au înregistrat 23.046.154 de avorturi legale. Acest număr nu include avorturile făcute în clinicile private și în unele spitale de stat care nu raportează datele, avorturile medicamentoase, avorturile făcute de românii plecați la muncă în străinătate (majoritatea aflați la vârstă fertilă), avorturi ilegale, situațiile în care se fac avorturi la cerere, dar se consemnează că sunt chiuretaje la sarcini oprite din evoluție. Înregistrarea acestora în statisticile oficiale probabil ar duce la evidențierea unui număr dublu de avorturi față de cel oficial.

După 1958, când a fost legalizat, și până în prezent, incidența avortului a fost mai mare decât în țările occidentale, indiferent de regimul politic al României sau de regimul legal al avortului!

- **7.521.100 avorturi** în perioada de liberalizare 1958–1966 (9 ani)*;
- **7.298.402 avorturi** legale în perioada de restricționare 1967–1989 (24 ani)*;
- **8.226.652 avorturi** în perioada de liberalizare 1990–2023 (34 ani)**.

După Rusia, **România este a doua țară din lume în ceea ce privește mărimea raportului avorturi/populație existentă.** În România, media națională este de trei avorturi în viața unei femei, pe când în țările occidentale este de cel mult un avort.

În anul 1965, România deține recordul pentru cea mai mare rată de avorturi la 1000 de femei din istoria avortului pe plan internațional, de 252 avorturi/1000 femei. În acel an s-au făcut 1.112.704 avorturi legale.***

* Abortion statistics and other data—Johnston's Archive, „Historical abortion statistics, Romania", iulie 2023, alcătuită de Wm. Robert Johnston, online la http://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/ab-romania.html
** Institutul Național de Statistică, 2024, Baza de date Tempo-Online, Populație, online la http://statistici.insse.ro:8077/tempo-online/#/pages/tables/insse-table; datele sunt subraportate: ele nu conțin numărul avorturilor din clinicile private și nici numărul avorturilor medicamentoase.
*** Stanley K. Henshaw Susheela Singh, Taylor Haas, „The Incidence of Abortion Worldwide", The Guttmacher Institute, online la https://www.guttmacher.org/journals/ipsrh/1999/01/incidence-abortion-worldwide#:~:text=The%20highest%20abortion%20rate%20ever,as%20termination%20of%20known%20pregnancies.

An	număr avorturi înregistrate	procent avorturi	procent nașteri	nr. copii născuți vii
1958	112.100 [1]	22%	78%	390.500 [1]
1959	578.000 [1]	61%	39%	368.007 [1]
1960	769.776 [1]	69%	31%	352.241 [1]
1961	859.533 [1]	73%	27%	324.859 [1]
1962	961.679 [1]	76%	24%	301.985 [1]
1963	1.034.987 [1]	78%	22%	294.886 [1]
1964	1.097.932 [1]	79%	21%	287.383 [1]
1965	1.112.704 [1]	80%	20%	278.362 [1]
1966	973.447 [1]	78%	22%	273.678 [1]
1967	205.783 [1]	28%	72%	522.900 [1]
1968	220.193 [1]	29%	71%	526.091 [1]
1969	257.496 [1]	36%	64%	465.764 [1]
1970	292.410 [1]	41%	59%	427.034 [1]
1971	341.740 [1]	44%	56%	400.146 [1]
1972	380.625 [1]	49%	51%	389.153 [1]
1973	375.752 [1]	50%	50%	378.696 [1]
1974	334.621 [1]	44%	56%	427.732 [1]
1975	359.417 [1]	46%	54%	418.185 [1]
1976	383.220 [1]	48%	52%	417.353 [1]
1977	378.990 [1]	47%	53%	423.958 [1]
1978	394.636 [1]	49%	51%	416.598 [1]
1979	403.776 [1]	50%	50%	410.603 [1]
1980	413.093 [1]	51%	49%	398.904 [1]
1981	427.081 [1]	53%	47%	381.101 [1]
1982	468.041 [1]	58%	42%	344.369 [1]
1983	421.486 [1]	57%	43%	321.498 [1]
1984	303.123 [1]	46%	54%	350.741 [1]
1985	302.838 [1]	46%	54%	358.797 [1]
1986	183.959 [1]	33%	67%	376.896 [1]
1987	182.442 [1]	32%	68%	383.199 [1]
1988	185.416 [1]	33%	67%	380.043 [1]
1989	193.084 [1]	34%	66%	369.544 [1]
1990	992.265 [2]	76%	24%	314.746 [2]
1991	866.934 [2]	76%	24%	275.275 [2]
1992	691.863 [2]	73%	27%	260.393 [2]
1993	585.761 [2]	70%	30%	249.994 [2]
1994	530.191 [2]	68%	32%	246.736 [2]
1995	502.840 [2]	68%	32%	236.640 [2]
1996	455.340 [2]	66%	34%	231.348 [2]
1997	346.468 [2]	59%	41%	236.891 [2]
1998	270.930 [2]	53%	47%	237.297 [2]
1999	259.266 [2]	53%	47%	234.600 [2]
2000	257.267 [2]	52%	48%	234.521 [2]
2001	253.426 [2]	54%	46%	220.368 [2]
2002	246.714 [2]	54%	46%	216.261 [2]
2003	223.914 [2]	51%	49%	212.459 [2]
2004	189.683 [2]	47%	53%	216.261 [2]
2005	162.087 [2]	43%	57%	221.020 [2]
2006	149.598 [2]	41%	59%	219.483 [2]
2007	136.647 [2]	39%	61%	214.728 [2]
2008	127.410 [2]	37%	63%	221.900 [2]
2009	115.457 [2]	34%	66%	222.388 [2]
2010	101.271 [2]	32%	68%	418.185 [2]
2011	102.896 [2]	34%	66%	196.242 [2]
2012	87.477 [2]	31%	69%	201.104 [2]
2013	85.742 [2]	30%	70%	214.932 [2]
2014	77.806 [2]	30%	70%	202.501 [2]
2015	70.447 [2]	25%	75%	206.190 [2]
2016	63.085 [2]	23%	77%	209.641 [2]
2017	55.931 [2]	21%	79%	205.835 [2]
2018	52.018 [2]	20%	80%	206.575 [2]
2019	47.167 [2]	19%	81%	203.109 [2]
2020	31.681 [2]	13%	87%	211.273 [2]
2021	29.066 [2]	13%	87%	203.418 [2]
2022	28.420 [2]	14%	86%	182.083 [2]
2023	29.584 [2]	15%	85%	164.004 [2]

Primele 10 țări din lume în funcție de raportul dintre numărul total de avorturi până în 2017 și populația respectivei țări în 2017

Loc	Țară	Procent avorturi/ total populație
1	Federația Rusă	152%
2	Letonia	123%
3	Estonia	123%
4	Ucraina	114%
5	România	106%
6	Republica Moldova	105%
7	Belarus	98%
8	Serbia	91%
9	Kazahstan	88%
10	Bulgaria	82%

Primele 10 țări din lume după numărul total al avorturilor raportate de fiecare stat până în anul 2018

Loc	Țară	Nr. total de avorturi raportate până în 2018
1	China	402.067.943
2	Federația Rusă	278.526.753
3	S.U.A.	402.067.943
4	Japonia	278.526.753
5	Vietnam	60.326.312
6	India	39.569.635
7	România	23.043.739
8	Coreea de Sud	18.610.733
9	Ucraina	9.675.519
10	Marea Britanie	9.331.978

Sursa datelor:
Summary of Reported and Estimated Abortions Worldwide, decembrie 2018, alcătuită de Wm. Robert Johnston, online la https://www.johnstonsarchive.net/policy/abortion/wrjp3318.html

Este avortul o alegere liberă?

Conform unui studiu publicat în 2017 de Priscilla Coleman și alții, la care au participat 987 de femei care au solicitat consiliere post-avort, în centrele de sprijin pentru criza de sarcină, s-au constatat următoarele:

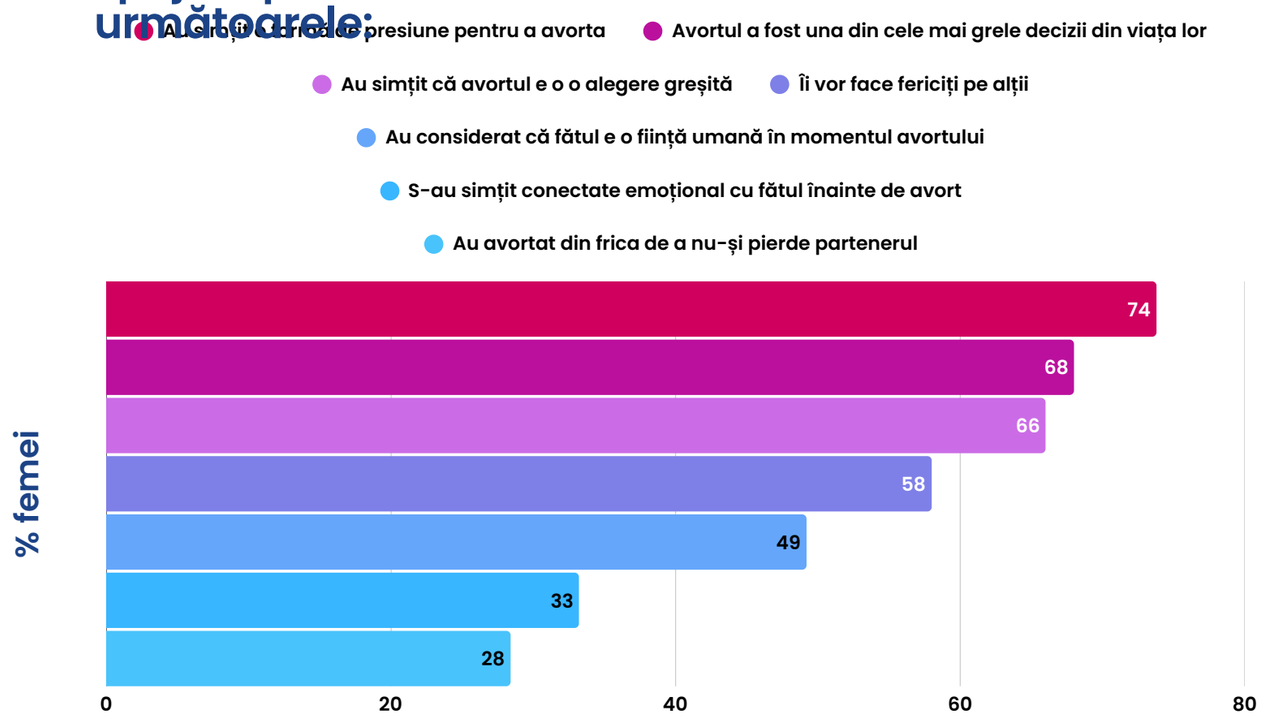

Sursa datelor:
Priscilla K. Coleman, Ph.D., Kaitlyn Boswell, B.S., Katrina Etzkorn, B.S., Rachel Turnwald, B.S. "Women Who Suffered Emotionally from Abortion: A Qualitative Synthesis of Their Experiences" Journal of American Physicians and Surgeons, Vol. 22, Nr. 4, iarnă 2017, online la https://www.jpands.org/vol22no4/coleman.pdf

În Uniunea Europeană, peste 90% dintre copiii diagnosticați cu sindrom Down intrauterin sunt avortați. E o imagine sumbră care reflectă discriminarea profundă din societate față de aceste persoane. Părinții sunt adesea presați să avorteze, sub pretextul dificultăților de a crește copilul sau al suferinței copilului. Însă, realitatea arată că persoanele cu sindrom Down au capacitatea de a iubi și de a contribui semnificativ la societate, oferind afecțiune și înțelegere unice. În plus, majoritatea covârșitoare a persoanelor cu sindrom Down se bucură de o viață fericită și împlinită.
Un studiu din 2011 la care au participat 284 de persoane cu sindrom Down cu vârste de 12 ani și peste a evaluat percepția de sine a acestora. Dintre cei chestionați:

Care sunt procentele reale ale cauzelor avorturilor?

Conform unui studiu realizat de Charlotte Lozier Institute pe 123.000 de cazuri înregistrate oficial în opt state din SUA în anul 2021, motivele pentru care femeile fac avort arată astfel:

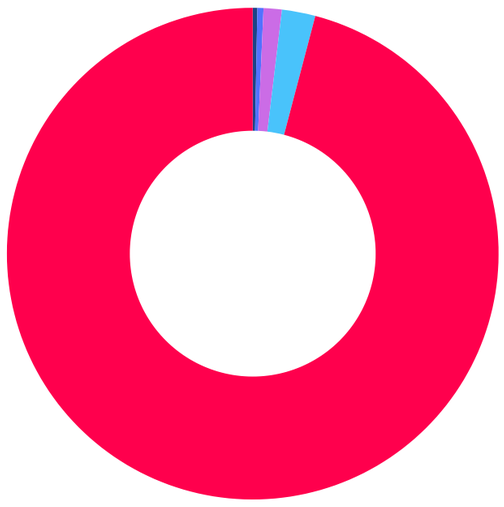

- 0,3% Pentru a proteja viața mamei
- 0,4% Viol sau incest
- 1,2% Probleme genetice grave ale copilului
- 2,2% Pentru sănătatea femeii
- 95,9% Avorturi la cerere

Sursa datelor:
Elyse Gaitan, Mia Steupert, M.A., and Tessa Cox, „Fact Sheet: Reasons for Abortion", Charlotte Lozier Institute, 2022, online la https://lozierinstitute.org/fact-sheet-reasons-for-abortion/.

Cum își percep viața persoanele cu sindrom Down, care în multe țări din Europa sunt avortați în proporție de 90%?

Sursa datelor:
Skotko BG, Levine SP, Goldstein R., „Self-perceptions from people with Down syndrome", Am J Med Genet A., octombrie 2011, online la https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/21910246/
Izabela-Helena Kloc, „Situation of persons with Down's syndrome", European Parliament, online la https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/E-9-2020-003055_EN.html

- **99%** trăiesc o viață fericită
- **99%** sunt mulțumiți cu ei înșiși
- **97%** exprimă dragoste față de familie
- **97%** își iubesc frații și surorile lor
- **96%** își apreciază aspectul fizic
- **86%** își pot face prieteni cu ușurință

Un procent mic dintre participanții la studiu au exprimat tristețe în legătură cu viața lor.

„Fiecare femeie are o forță incredibilă în ea, chiar și atunci când nu o vede.”

Magdalena Rusu

multiplă campioană a României la canotaj

Magdalena Rusu, campioană olimpică la JO Paris

către femeile în criză de sarcină: „Vei descoperi o forță incredibilă, pe care nici nu știai că o ai”.

„Iubesc canotajul, dar îl iubesc mai mult pe Dumnezeu”, spune Magdalena Rusu, multiplă campioană a României la canotaj. Ea a câștigat medalia de aur la Jocurile Olimpice de la Paris din 2024 în proba de 8+1. La doar 24 de ani, ea are o colecție impresionantă de medalii: a devenit campioană europeană cu echipa de 8+1 în 2019, 2020, 2021, 2022, 2023 și 2024.

În plus, ea a câștigat medalia de argint cu un echipaj de patru rame în 2023 și medalia de aur cu un echipaj de patru rame în 2023. În 2022 și 2023 a devenit campioană mondială cu echipajul 8+1.

Succesul Magdalenei se datorează unui gest extraordinar de sprijin din partea surorii sale mai mari, care a încurajat-o pe mama lor să o nască. Sora Magdalenei, Alina, își amintește: „Am încurajat-o pe mama noastră să păstreze copilul. Avea deja 40 de ani și în sat era considerată o femeie în vârstă, așa că se simțea rușinată. 'Nu ai de ce să-ți fie rușine că ai adus-o pe lume', i-am spus. 'Bine, dacă ești alături de mine, voi continua', mi-a spus ea”.

Rușinea este un motiv comun pentru avorturi: Ce vor spune oamenii că sunt într-o situație sau alta... că sunt însărcinată la 40 de ani, în timp ce fiica mea de 20 de ani este și ea însărcinată? Dar, cu sprijinul fiicei sale mai mari, mama Magdalenei Rusu a ales să o nască pe campioana olimpică de astăzi. Acum, întreaga familie și toți românii se bucură pentru medalia ei de aur la Jocurile Olimpice de la Paris, iar noi îi suntem foarte recunoscători că a acceptat să ofere interviul de mai jos pentru numărul din acest an al Revistei „Pentru viață”.

Momentele importante din viață sunt însoțite adesea și de recunoștință. Pentru ce ați simțit să fiți recunoscătoare după JO Paris?

După Jocurile Olimpice de la Paris, am fost copleșită de recunoștință. Am simțit-o în fiecare privire, în fiecare îmbrățișare primită de la colegele mele, de la antrenori și de la familia care a fost mereu alături de mine. Sunt recunoscătoare că am avut șansa să trăiesc un astfel de moment, care m-a făcut să înțeleg că munca, sacrificiile și pasiunea mea nu au fost în zadar. Parisul nu a fost doar despre o medalie, ci despre oameni și despre puterea unui vis împlinit.

Ați spus public că viața dumneavoastră se datorează sprijinului oferit de sora dumneavoastră într-un moment dificil, când mama dumneavoastră se confrunta cu o criză de sarcină. Cum simțiți în prezent acel sprijin?

Sora mea a fost pentru mine ca un far într-o noapte întunecată și atunci, și mai târziu, când eram mică, speriată și nu știam dacă am puterea să plec de acasă la doar 11 ani, să mă despart de tot ce îmi era familiar. Ea a fost cea care m-a încurajat și mi-a spus că pot face orice îmi propun. Când mama a fost reticentă să mă lase să plec, sora mea a fost vocea mea, susținerea mea. Știam că am pe cineva care crede în mine chiar și atunci când eu nu o făceam. Fără ea, poate că nu aș fi ajuns niciodată să-mi urmez acest drum.

Ce ați simțit că vă luminează viața de-a lungul timpului?

Viața mea a fost luminată de micile momente de bucurie – de la primele antrenamente pe apă, când simțeam libertatea vântului pe față, până la zâmbetul mamei când i-am pus prima medalie în

mână. De-a lungul timpului, m-a luminat și dragostea oamenilor din jurul meu, colegii care mi-au devenit ca o familie, dar și puterea de a depăși momentele grele. Oricât de greu mi-a fost, am știut mereu că există lumină la capătul drumului.

Care au fost cele mai mari provocări din viața dumneavoastră și cum le-ați depășit?

Una dintre cele mai mari provocări a fost să-mi las copilăria în urmă atât de devreme. Să trăiesc cu dorul de familie, să mă trezesc în zori pentru antrenamente și să învăț să rezist nu doar fizic, ci și emoțional. Au fost momente în care îmi venea să renunț, dar m-am agățat de visul meu. Ce m-a ajutat cel mai mult a fost să-mi amintesc de ce am început acest drum și de oamenii care aveau încredere în mine. Încet, am transformat provocările în motivație.

Cum arată efortul din spatele unei medalii și de ce contează să lucrăm sistematic pentru a face ceva cu sens în viață?

Efortul din spatele unei medalii este dificil de pus în cuvinte. Este despre anii în care sacrifici timpul cu familia, în care te trezești înainte de răsărit și îți împingi corpul și mintea peste limite. Uneori doare, alteori te întrebi dacă merită. Dar când stai pe podium și vezi tricolorul ridicându-se, simți că fiecare moment greu a avut sens. Lucrul sistematic contează, pentru că doar așa construiești ceva durabil. E ca atunci când ridici o casă, dacă nu o faci cărămidă cu cărămidă, temelia nu va rezista.

Ce gânduri aveți pentru o tânără care află că e însărcinată și se sperie că nu o să reușească în viață dacă naște copilul?

Fiecare femeie are o forță incredibilă în ea, chiar și atunci când nu o vede. Dacă ești într-o astfel de situație, vreau să-ți spun că vei găsi o cale. Da, va fi greu, dar vei descoperi o putere pe care nici nu știai că o ai. Copilul poate deveni motivația ta cea mai mare, iar viața ta nu se termină aici și poate că abia acum începe.

E important să cauți sprijin și să nu îți fie teamă să ceri ajutor. Poți reuși, și vei reuși.

Ce gânduri aveți pentru tinerii la început de drum?

Drumul nu va fi niciodată ușor, dar tocmai asta îl face valoros. Nu vă fie teamă să încercați, să greșiți și să o luați de la capăt. Fiecare eșec este o lecție, iar fiecare pas înainte este o victorie. Fiți răbdători, sinceri cu voi înșivă și dedicați scopului vostru. Și, cel mai important, nu uitați să vă bucurați de călătorie. Succesul nu este doar la final, ci și în momentele mici de progres.

Ce așteptați de la societatea românească?

Mi-aș dori o societate mai deschisă, care să prețuiască valorile și să investească în oameni. Mi-ar plăcea să văd mai mult sprijin pentru tineri, pentru educație și pentru sport. Cred că avem atât de mult potențial ca națiune, dar este nevoie de unitate, de încurajarea muncii și a meritocrației. Dacă fiecare dintre noi am contribui puțin, am putea construi o Românie mai bună pentru generațiile care vin.

Evoluția numărului de organizatori ai MPV și LPV în România

Primul Marș pentru viață din lume: Washington. D.C., **22 ianuarie 1974.**

În România, a fost organizat prima dată la **Timișoara 2008.**

Marșul pentru viață este la **a XV-a ediție** națională în România

2013 — **23** **de orașe** din România

2014 — **40** **de orașe** din România „Săptămâna pentru viață”

2015 — **79** **de orașe** 2 - Rep. Moldova 77 - România

2016 — **130** **de orașe** 110 - România 20 - Rep. Moldova „Luna pentru viață”

2017 — **287** **de localități** 138 din România și 149 din Rep. Moldova

2018 — **300** **de localități** din România și Rep. Moldova

2019 — **670** **de localități** 240 din România și 430 din Rep. Moldova

2020 — Marșul pentru viață s-a organizat **online**

2021 — Marșul pentru viață s-a organizat **online**

2022 — **150** de localități din România și Rep. Moldova

2023 — **1100** de localități din România și Rep. Moldova

2024 — **1500** de localități din România și Rep. Moldova

2025 — E rândul tău să completezi: La Marșul pentru viață din ..... am participat ..... de persoane

Măsuri legislative

- Acordarea, după a 14-a săptămână de sarcină, a unei indemnizații pentru femeia însărcinată, care să acopere nevoile speciale din perioada sarcinii – se poate face prin extinderea indemnizației pentru creșterea copilului în perioada ultimelor luni de sarcină.
- Acordarea indemnizației pentru creșterea copilului și femeilor care nu au lucrat în ultimele 12 luni înainte de naștere, în cuantumul corespunzător salariului minim pe economie;
- Înființarea de centre de sprijin pentru femeile însărcinate, unde femeile în criză de sarcină să poată beneficia, la cerere, în mod gratuit de consiliere psihologică, coaching, asistență socială sau ce tip de sprijin au nevoie pentru a depăși criza de sarcină.
- Raportarea de către clinicile private a datelor despre avorturi similar cu spitalele de stat.
- Crearea posibilității, la cererea mamei care a pierdut sarcina prin avort spontan, de a înmormânta legal copilul.

Reluăm și în acest an apelul ca societatea să creeze diferite instrumente prin care să sprijine femeia în criză de sarcină, precum:

- Crearea posibilității legale ca femeia însărcinată care consideră că nu poate crește copilul să înceapă procedura de încredințare spre adopție din perioada sarcinii, având un termen după naștere în care se poate răzgândi, după modelul adopției de la naștere care este utilizat în SUA, Marea Britanie, Australia.
- Legiferarea adopției deschise, care ar putea determina mai ușor încredințarea spre adopție sau acceptul familiei naturale pentru adopția copiilor care nu pot fi îngrijiți de părinții sau de rudele biologice.
- Legiferarea plasării de instalații speciale de tip „baby box” în zidurile exterioare ale spitalelor, unde mamele care consideră că nu își pot îngriji copiii îi pot depune în condiții de siguranță – ca ultimă soluție la o situație de criză, ele pot preveni pruncuciderea și abandonul copiilor nou-născuți; aceste dispozitive sunt legale în foarte multe țări din lume.

Cu durere și recunoștință bântuind trecutul

Durere, durere, durere... Oare de câtă durere este nevoie pentru ca omul să spună stop cu adevărat, să ceară ajutorul și să își schimbe viața? De când mă știu ascultam melodii triste, profunde, ca suferința mea, care a urmat tendințelor mele de a căuta plăcerea scurtă și imediată.

La 19 ani credeam că lumea este a mea, iar cu această atitudine am încheiat liceul. Am intrat în industria modellingului, călătorind prin țări străine, unde am reușit să mă îndrăgostesc de un om cu nenumărate boli psihice și dependențe, fără să ținem niciunul cont de lipsa unui angajament real sau de faptul că nu aveam aceeași religie și cultură.

Familia lui nu mă voia și legătura cu familia mea nu mai exista. Inevitabilul s-a întâmplat după aproximativ jumătate de an de relație, când am rămas însărcinată. El era și mai răvășit decât mine, repetând că nu putem avea acest copil. Atunci am cerut ajutor de la Dumnezeu pentru prima oară de când mă aflam în acest coșmar. La spital, doctorița, încercând să mă liniștească, mi-a spus că se rezolvă prin avort, dar eu am urlat cu toată puterea mea: „NEVER!" Singurul gând și poate cel care mi-a salvat atunci viața a fost că avortul este omor și că așa ceva NU SE FACE. Slavă Ție, Doamne, pentru luciditate!

Însă, pe urmă, îmi luaseră pașaportul și cheile de la apartament și mi-au spus că nu plec nicăieri până nu scot copilul din mine. Într-un moment de neatenție din partea lor, am reușit să fug. La aeroport, Dumnezeu a făcut astfel încât puținii bani pe care îi aveam să îmi ajungă pentru a mă întoarce acasă. Iar în România, m-a întâmpinat mama și cuvintele ei: „Lasă, mamă! Nu îți face griji! Are grijă Dumnezeu de noi! Fiecare copil se naște cu bucata lui de pâine în mână!"

Sarcina și nașterea au fost foarte grele, pe un fond de depresie profundă. Aș minți dacă aș spune că lucrurile s-au îndreptat după ce a venit copilul. Au fost momente când mi-am respins copilul și momente în care am fugit de responsabilitatea de mamă. Dar în furtuni există și sprijin – și am avut.

Mărturii despre criza de sarcină

Acum, după 11 ani, realizez că singurul lucru bun pe care l-am ascultat vreodată, acela să NU fac avort, mi-a salvat viața și m-a ajutat să văd puterea, lucrarea și mila lui Dumnezeu. Fiul meu, te iubesc și îți mulțumesc că m-ai salvat!

Dorina*: „Tocmai bărbații ar trebui să vorbească despre avort, că ei te pun să îl faci, fără să le pese"

„Pensionară de mulți ani, fără nepoți, mă uit mult la televizor. Am văzut că în ultima vreme s-a vorbit mult despre dreptul la avort, avortul în comunism și în zilele noastre. Scriu aici cum am făcut eu avort în comunism.

Aveam o prietenă asistentă, venea acasă și ne rezolva rapid. Copilul murea, mergeam la spital și doctorul, care știa și el, îmi făcea chiuretaj, pentru o sarcină oprită în evoluție. La al patrulea copil eram în șase luni și jumătate. Consideram normal să facem avorturi, și eu și toți cei din jur. La preoți mergeam după avort, că știam că am făcut ceva rău. Unele nu mergeau deloc, altele mergeau și nu spuneau despre avort.

Am trăit într-o localitate în care era și agricultură, și industrie. Am făcut facultate, m-am căsătorit când eram deja însărcinată. Distracție era și atunci, în anii 80, când de bază era băutura, iar asta găseam ușor.

Astăzi se discută despre avort, cât de bun este avortul. Îmi este ciudă când aud pe câte una, că bărbații nu trebuie să vorbească despre avort, că ei nu țin copiii în burtă. Ba tocmai ei ar trebui să vorbească, să spună că nu le pasă câte avorturi faci. Soțul mă bătea, am divorțat, iar bărbații care au urmat nu voiau copii. Așa am tot făcut avorturi, nu că aveam dreptul, nu că îmi doream, ci că eram slabă și nu am știut unde să caut ajutor. Nici nu prea era atunci cine să te ajute.

„Descurcă-te" era o vorbă mereu folosită și „PCR" – pile, cunoștințe, relații. Cu ce m-a ajutat că eram prietenă cu asistenta și că am făcut avorturi? În baba de acum nimeni nu mai recunoaște inginera mândră din 1970. Doar eu trăiesc cu gândul continuu la acei

*Numele a fost schimbat pentru protejarea identității

Mărturie publicată integral pe rolifenews.ro.

copii, copiii mei, și la prostia din mintea mea de atunci.

Ne spunea profesorul de istorie că înainte de comunism era exploatarea omului de către om, dar în comunism e invers și noi râdeam știind cu toții adevărul – și în comunism erau activiștii care îi exploatau pe alții. Dar acum mă gândesc că la fel e și cu avortul: atunci avortul era aproape ilegal, iar acum e legal, și tot aia e: mor bieții copii, iar noi, mamele lor, suferim cum nu ne-am fi închipuit. Nu am învățat nimic sau nu am putut să le învățăm pe fetele tinere prea mult, poate și de rușinea de a le spune ce am făcut."

Maria Edleston: „Mama i-a spus: Domnul doctor, eu nu vreau să avortez acest copil!"

Discursul Mariei Edleston (Ionescu) la Marșul pentru viață 2023 din Capitală

Bună ziua, tuturor! Sunt studentă la Facultatea de Teologie, Secția Asistență socială, anul III, și aceasta este povestea vieții mele.

Acum 23 de ani, când mama a rămas însărcinată, tatăl meu a fost sincer încântat de copil. Dar mama lui, care a făcut 30 de avorturi, nu vedea altceva decât un avort în plus și i-a spus tatălui meu: „Nu se poate să ai un copil la vârsta de 21 de ani. Ori face avort, ori trebuie să renunți la relație". Aceste două variante i le-a dat și tatăl meu, mamei mele, care a spus: „Eu nu renunț la copilul meu, orice ar fi. Este dat de Dumnezeu și trebuie să-l nasc".

Bunica maternă a sprijinit-o pe mama și și-a asumat răspunderea creșterii mele, dar bunica paternă a fost cea care a programat avortul. Mama, în schimb, a conlucrat cu medicul, Profesorul Doctor Ioan, anunțându-l pe tata că sarcina este mult prea avansată pentru avort.

M-am născut prematur la șapte luni, am stat în incubator 40 de zile. Mama stătea neîncetat la capela spitalului și se ruga Maicii Domnului: „Maică, ai grijă de acest copil, să trăiască și ai tu grijă de el, ți-l voi dărui ție". Când am intrat în stop cardio-respirator, părintele de la capelă m-a botezat și, după botez, mi-am revenit.

Ce vreau să vă transmit? Este foarte importantă susținerea mamelor aflate în criză de sarcină. Foarte importantă. Mă bucur foarte mult pentru faptul că trăiesc și dau slavă lui Dumnezeu. Le mulțumesc atât mamei mele, cât și tatălui meu, îl pomenesc și pe el și mă rog și îi iubesc pe amândoi așa cum sunt. Și nu în ultimul rând, Maicii Domnului, pentru că niciodată, dar niciodată, nu m-am simțit singură.

Maria s-a căsătorit de curând cu Ryan Edleston și este însărcinată cu primul copilaș. Avortul nu ar fi afectat doar viața mamei ei, ci ar fi oprit viața Mariei, bucuria lui Ryan de a se căsători cu ea, iar copilașul pe care îl au împreună nu ar fi existat.

De la bărbați pentru bărbați.

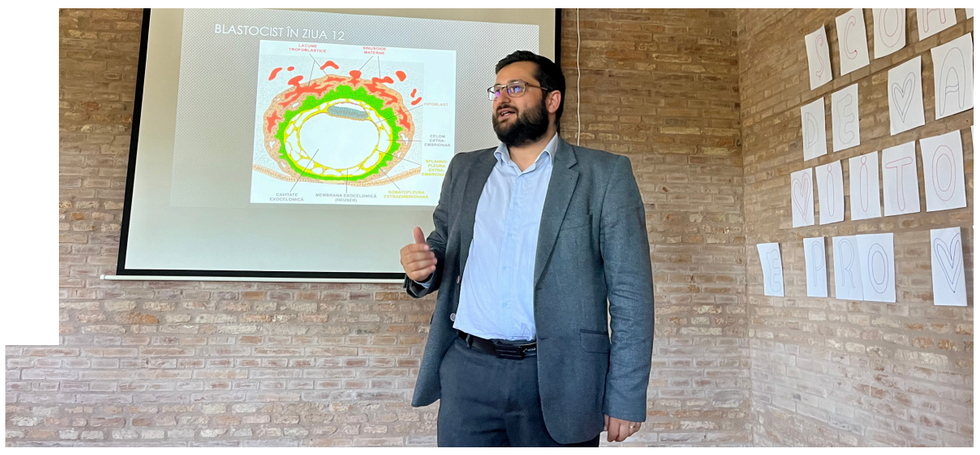

Se spune adesea că avortul este doar „alegerea femeii”. Dar deși societatea i-a negat bărbatului exprimarea opiniei, acesta este de fapt un catalizator în decizia finală: „alege: eu sau copilul”, „te părăsesc dacă nu faci avort”. În acest context, bărbați care au ales să fie sprijin împărtășesc gândurile lor, în interviuri publicate în cadrul rubricii „#vinereapentruviață” de la Basilica, coordonată de Alexandra Nadane.

Călin Juravle, soț, tată, antreprenor

Cred cu adevărat că nu războaiele transformă un băiat într-un bărbat, ci asumarea. Așa cum mai cred că maturizarea nu este un proces, ci mai degrabă este un fapt, un moment când tu trebuie să îți asumi trecerea de la statutul de băiat la statutul de bărbat. Iar un bărbat care își iubește soția, logodnica, iubita consider că iubind, trebuie să știe să ocrotească și viață care este primită că rod al iubirii lor, în dar de la Bunul Dumnezeu. Cu gând de emoție și dragoste față de ține, care poate vei citi aceste rânduri dar poate te gândești că avortul poate fi o opțiune, considerând că nu este timpul, momentul, că lucrurile nu s-au așezat așa cum îți dorești, îți spun sincer: așa cum nu este o vârstă la care îți dorești să mori, nu este nici o vârstă potrivită de la care să trăiești cu această povara că ai oprit darul vieții, care, chiar dacă nu are încă chipul tău din primele zile, are un fir de viață subțire, firav că o adiere.

Părintele Teofil Slevaș, preot și fondator al asociației de tineri „Emanoil” din Alba Iulia

Întotdeauna mi-am dorit să fiu tată, dar nu puteam să știu vreodată ce înseamnă până să devin. Viața mea s-a schimbat total, a devenit firească. Cu toate greutățile de a fi responsabil de alți „omuleți”, există ceva tămăduitor în a fi tată, o golire de sine pe care nu am putut-o dobândi decât astfel. Pentru mine este cel mai natural lucru, pe lângă faptul că e greu. Mă formează zilnic, mă pune în fața provocărilor, mă solicită în a căuta soluții și mă umple de bucuria de a fi strâns în brațe. Dacă ar trebui să aleg între a avea totul din punct de vedere al carierei, că tot există această bizară concepție că întâi trebuie să ai succes și abia apoi copii, sau să simt îmbrățișarea copilului meu înainte de a adormi, aș alege mereu îmbrățișarea copilului meu.

Horia Ioan Iova, consultant de artă, specialist în studii culturale, este soț și tată

Cred că fiecare femeie are nevoile proprii, speciale, în timpul sarcinii, pentru că fiecare femeie e unică și fiecare sarcină e unică. Cred că, în calitate de soț și viitor tată, ar trebui să vezi unde anume e cea mai mare nevoie de tine, unde e locul gol și să încerci, pe cât posibil, să umpli acest gol. În lipsă de alte idei poți să începi cu un pahar cu apă oferit la vremea potrivită.

Pr. Petru Cernat, asistent universitar la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași

Rolul bărbatului în criza de sarcină este unul foarte exact și se numește, pe scurt, asumare. Această asumare provine dintr-o maturitate la care suntem chemați cu toții să aderăm, să creștem în ea. Tradiția creștină ne învață că un creștin asumat este un creștin câștigat pentru Împărăția Cerurilor și un creștin care poate dospi frământătura acestei lumi, în sensul de a o transforma în loc al Împărăției lui Dumnezeu. Deci, această asumare se referă la a pune umărul alături de femeia care trece prin momente dificile, mai puțin frumoase, și a-i oferi încurajarea de care are nevoie în situațiile de criză de sarcină; ea face parte din „fișa postului” unui bărbat.

Iulian Tomeac, fratele mai mare într-o familie cu 8 copii, fost președinte ASCOR Iași și doctorand la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din Iași

Hristos ne oferă modelul suprem de bărbăție și de stabilitate. Acesta de mii de ani oferă soluții contextuale la diferitele probleme ale oamenilor, în mod unic, pentru fiecare în parte și totuși mereu e Același, neschimbat. El e răspunsul pentru toate necunoscutele și problemele care au fost, sunt și vor fi. Pe de altă parte, cred că secolul XX și această parte din secolul XXI de până acum sunt marcate de lipsa de asumare masculină pentru binele celorlalți, în general, și pentru progresul spiritual, în particular. Să ne străduim să depășim această realitate: să ne asumăm faptele noastre și pe noi înșine - prin stăpânire de sine și mai apoi pe ceilalți, în mod smerit.

Pr. Radu Brînză, coordonator de peste 13 ani al Departamentului Pro Vita din cadrul Sectorului de Misiune al Arhiepiscopiei Iașilor

Bărbat adevărat nu ești atunci când te biruie patimile, ci atunci când tu le controlezi pe ele. Nu ești bărbat forță, mascul alfa, atunci când reziști la băutură, atunci când prin patul tău au trecut toate femeile sau când pumnii tăi au zdrobit fețe. Abia atunci ești slab, ești un târât prin mizerii. Încep răspunsul de aici pentru că de aici pornește totul. Când reușești să îți controlezi impulsurile, atunci ești cu adevărat puternic.

Fiind puternic, începi să prinzi pricepere și înțelepciune. Fiind înțelept și priceput știi ce să faci când afli că vei fi tată. Nu fugi ca un laș, nu abandonezi ca un neputincios, ci primești starea de tată ca un minunat dar. Pentru că cel ce vine în viața ta, nu este un copil oarecare. Este copilul TĂU, vlăstarul tău care bate la ușa vieții tale. Iar această bătaie la ușa ta te umple de bucurie, de responsabilitate și, prin harul lui Dumnezeu (pentru că un bărbat cu adevărat înțelept are și credința în Dumnezeu), ești ceea ce trebuie să fii pentru copilul din viața ta și pentru soția ta. Din acel moment devii scut ocrotitor, devii revărsare de iubire și încredere. Devii stâlp și reper. Un proverb german, frumos spune „Lasă grija ta să fie de acum a mea”. Acesta trebuie să facă un bărbat cu adevărat puternic!

Cel mai tânăr prematur din lume

Preluare și adaptare după Right to Life UK.

Cel mai mic prematur care a supraviețuit, Curtis Zy-Keith Means, născut la doar 21 de săptămâni și o zi, cu 132 de zile înaintea termenului, și-a sărbătorit anul trecut a patra aniversare. Născut la Spitalul Universității din Alabama, SUA, pe 5 iulie 2020, Curtis cântărea doar 420 g și avea o șansă de supraviețuire sub 1%. Din păcate, sora sa geamănă, C'Aysa, nu a supraviețuit.

Mama lui Curtis a luptat pentru copiii ei

Nașterea lui Curtis este povestită de Brian Sims, profesor de pediatrie în cadrul Diviziei de Neonatologie a Spitalului Universității din Alabama:

„Nașterea lui a fost un adevărat șoc. Am fost contactat de colegii mei obstetricieni, deoarece mama lui Curtis era în travaliu și urma să nască foarte curând, iar ei doreau să merg la ea și să discutăm despre prognosticul sumbru al bebelușilor născuți la 21 de săptămâni și o zi. Întrebarea mamei către mine a fost: 'Putem să le dăm copiilor mei o șansă?'"

născut la puțin peste 21 de săptămâni, are acum 4 ani și jumătate

Cunoscând statisticile și protocolul obișnuit, Profesorul Sims a recomandat îngrijire paliativă, asigurând-o pe Michelle că, dacă bebelușii răspund la tratament, vor continua eforturile de susținere a vieții lor.

„A fost foarte stresant", a declarat Michelle.

Dr. Sims a subliniat că supraviețuirea copilului se datorează în primul rând mamei și medicilor care au respectat dorința ei de a lupta pentru bebeluși.

„[Michelle] a inițiat primele eforturi din lupta pentru ca el să supraviețuiască. A fost o adevărată campioană pentru fiul ei, a pledat cu tărie pentru el și sunt foarte recunoscător că am ascultat-o."

Băiatul care are recordul mondial la prematuri care au supraviețuit a fost externat după 275 de zile.

„A putea, în sfârșit, să-l aduc pe Curtis acasă și să-i surprind pe copiii mei mai mari cu fratele lor mai mic este un moment pe care îl voi păstra pentru totdeauna în amintire. A fost o călătorie dificilă, dar sunt recunoscătoare echipei de la UAB și sprijinului lor constant. Au avut răbdarea să mă învețe și s-au asigurat că am știut ce se întâmpla la fiecare pas.", a declarat Michelle.

La patru ani și 15 kg, Curtis deține recordul Guinness pentru cel mai tânăr prematur supraviețuitor, depășind recordul stabilit cu o lună și o zi înainte de Richard Hutchinson, născut la 21 de săptămâni și două zile.

Rata de supraviețuire a bebelușilor extrem de prematuri s-a îmbunătățit

În perioada 1981–1985, niciun bebeluș născut la aceste vârste gestaționale nu a supraviețuit până la externare. Doar în decada până în 2019, rata de supraviețuire pentru bebelușii extrem de prematuri născuți la 23 de săptămâni s-a dublat, ceea ce a determinat apariția unor noi ghiduri din partea Asociației Britanice de Medicină Perinatală (BAPM).

Aceste recomandări permit resuscitarea bebelușilor prematuri începând cu 22 de săptămâni, înlocuind ghidurile din 2008 care interziceau resuscitarea celor născuți înainte de 23 de săptămâni.

Purtătoarea de cuvânt a organizației Right to Life UK, Catherine Robinson, a declarat:

„Faptul că cel mai prematur bebeluș din lume s-a născut doar acum patru ani demonstrează cât de mult se îmbunătățesc constant tehnologiile noastre medicale, oferind acestor bebeluși foarte mici cele mai bune șanse de supraviețuire."

Conform unei hărți create de organizația americană TwentyTwo Matters, în lume există cel puțin 225 de spitale în care prematurii au șanse de supraviețuire de la 22 de săptămâni. Sperăm ca, în viitor, să existe doctori care vor pune și spitale din România pe această hartă.
Facebook: TwentyTwo Matters

Din toate colțurile lumii

tinerii inspiră lumea cu mesajele lor pro-viață

„A fi pro-viață înseamnă să apreciezi viața în toate etapele ei, indiferent dacă ne referim la o persoană în vârstă sau un copil nenăscut. Viața este valoroasă din primul moment, doar pentru că noi, ca oameni, suntem creați după chipul lui Dumnezeu. Nu trebuie să facem nimic special pentru a fi valoroși. Suntem valoroși pur și simplu pentru că suntem oameni."

Chloe Marie Papparazzo, Studenți pentru viață Withworth, Washington, SUA

„Mesajul meu pentru tinerii de azi este să înțeleagă pentru ce luptă. Lupți pentru viață, pentru ca bebelușii să aibă o șansă la viață, pentru mamele care trec prin sarcini neplanificate. Lupți pentru adevăr, lupți pentru Dumnezeu. Când știi că stai de partea binelui, îți este mult mai ușor să te menții motivat și să continui. Nu încerca să te conformezi lumii; ni s-a dat menirea de a ieși în evidență!"

Hayen Haddock, Studenți pentru viață, Universitatea Alabama de Sud, SUA

„Mulți oameni nu își dau seama că ceea ce fac în cadrul mișcării pro-viață contează. Poate nu văd imediat o legătură între acțiunile lor și rezultatele dorite. Rolul nostru, ca activiști, este să-i facem să înțeleagă că sunt parte dintr-o mișcare mai mare. Contribuția lor are un impact și dă sens cauzei noastre."

John Mark Porter, voluntar în cadrul Studenți pentru viață America

„Principalul lucru este să ai curaj. Curajul convingerilor tale. Nu te teme și nu te pierde în ideea că ești o minoritate sau că poziția ta nu este dorită. Mesajul nostru este pozitiv și încurajator. Dorim să creăm o societate mai bună, un sprijin real pentru părinți, mame și copii. Când depășești teama de ceea ce vor gândi ceilalți, simți că poți împărtăși ceva frumos și valoros."

Melissa Byrne, Studenți pentru viață Irlanda

„Când m-am născut, aveam o malformație care astăzi ar putea fi un motiv pentru avort. Medicii i-au spus mamei mele despre o altă femeie care dorea să-și avorteze copilul cu aceeași problemă. Când mama mea a mers să o vadă împreună cu mine, acea femeie a decis să păstreze copilul. De la naștere, am salvat o viață. Această poveste personală mi-a aprins dorința de a lupta pentru cauza pro-viață."

Marie Lys Pellissier, purtătoare de cuvânt la Marșul pentru viață Paris 2025

„Noi avem grijă de cei care încă nu s-au născut, de cei vulnerabili, de cei slabi din societate. A susține viața este frumos, este ceva de care avem nevoie ca tineri. Noi suntem speranța viitorului, pentru copiii noștri și pentru o lume mai bună."

Olimpia Galiberti, purtătoare de cuvânt a asociației Stronger, Italia

Fragmentele sunt preluate din interviurile oferite de acești tineri la podcastul Seeing the Unseen.

S-a lansat un nou volum cu mărturii!

De ce încă unul?

„În anul 2017, am rămas însărcinată, eram clasa a 12-a. Efectiv am căutat după centre de sprijin și am dat peste Centrele ROUA. M-au ajutat postările voastre, atât. Nu am apelat la consultanță.

Ceea ce a salvat-o pe această tânără de o suferință pentru o viață și pe copilul ei de la avort au fost mărturiile femeilor despre avort.

„După prima pastilă pentru avort medicamentos, sprijinul și o minune ne-au salvat, mamă și copil.”
- Andra Pralea, mamă a trei copii, care a urmat protocolul de inversare a avortului medicamentos

„Avortul ne-a afectat viețile în mod semnificativ, iar relația mea cu mama copilului s-a distrus.”
- tatăl unui copilaș avortat

„Și acum, că există, îmi dau seama ce greșeală enormă aș fi făcut, dacă aș fi renunțat la sarcină.”
- Narcisa Suciu

„Am scris un raft de cărți. Din păcate niciuna nu-mi spune: «Mami, te rog, îmbrățișează-mă!»”
- Ileana, 84 de ani, fostă profesoară universitară

„Și aveți în fața voastră un produs-miracol, [la] o rugăminte a unui doctor care, când mama s-a dus spre locul în care voia să nu mai facă un copil – avea deja doi –, doctorul i-a spus: «Fă-l, că ai să-mi mulțumești mai târziu». Îi mulțumesc și eu doctorului, că așa am apărut pe lume, în 1972, în iunie.” - Aurelian Temișan,

„Știam că e bine să nești copiii, că sunt dăruiți de Dumnezeu, dar în acel moment s-au șters toate aceste lucruri din mintea mea. Aveam doar frica de ce o să se întâmple și gândul la avort.”
- Marina, 74 de ani; după 50 de ani, totul e prezent și extrem de dureros

Mărturii ale...

- femeilor care regretă avortul pe care l-au făcut
- femeilor care sunt fericite că au ales viața
- femeilor care au trecut prin abuzuri
- supraviețuitorilor avortului